Став пахне водоростями і резедою,
і наче з Балтики той вітрів струмінь.
Належить покоритись тузі і задумі,
мандрівці з вітром збитою косою.

Із далечі встають тумани сизо-сині.
З яких країн? Ви відкіля, сталеві?
Чи не відтіль, де, бачиш ти, мигочуть меви,
де, знаєш, береги таять бурштини?

Іду все далі, далі, звідки віє вітер,
де море починається за ставом,
і щогли кораблів побачу незабаром,
чудерні грифи в грі несамовитій.